

สุวรรณหงส์

นำเสนอเมื่อ : 10 ก.ค. 2552

สุวรรณหงส์

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว

มีนครใหญ่และเจริญรุ่งเรืองอยู่ชื่อ "นครไอย

รัตน์" ปกครองโดยพระราชาทรงพระนามว่า "ท้าวสุทนต์นุราช"

พระองค์มีพระมเหสีทรงพระนามว่า "พระนางศรีสุวรรณ"

ทั้งสองพระองค์มีพระราชโอรสพระนามว่า "สุวรรณหงส์"

บ้านเมืองเจริญรุ่งเรืองและสงบสุขมาเป็นเวลานาน

จนกระทั่งโหรหลวงได้กล่าวคำทำนายไว้ว่าในไม่ช้าจะเกิดเรื่องยุ่งยากขึ้นในพระนคร

เมื่อทราบคำทำนายเช่นนั้นพระราชากับเหล่าพสกนิกรต่าง

ก็ทุกข์ร้อน

ใจมากและสงสัยว่าจะเกิดเรื่องยุ่งยากประเภทใดกันแน่เนื่องจากโหรไม่ได้ระบุประเภทลงไป แต่ละคนจึงคิดกันไปต่าง ๆ นานาเป็นต้นว่า

ขวยยากหมากแพงบาง ชาติศัตรูรุกรานบาง

และภัยพิบัติทางธรรมชาติบาง ฯลฯ

แล้วก็รอให้เหตุการณ์ที่มองไม่เห็นนี้เกิดขึ้นด้วยความตื่นเต้นเป็นอย่างมาก

เมื่อเจ้าชายสุวรรณหงส์ทรงเจริญวัยสมควรที่จะได้ศึกษาหาความรู้
เพื่อ

ประโยชน์แก่การขึ้นครองราชย์ในอนาคต
พระราชาก็ส่งพระองค์ไปศึกษาเล่าเรียนกับพระฤๅษีในป่า
และในขณะที่อยู่กับพระฤๅษีนั้น
เจ้าชายสุวรรณหงส์ก็ได้ศึกษาเล่าเรียนศิลปวิทยาในหลายแขนงด้วยกัน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาฟันดาบและเรียนรูภาษาของสัตว์
หลังจากจบแล้วก็กราบลาพระฤๅษีเสด็จกลับพระนคร

หลังจากเสด็จกลับมาแล้ว
เจ้าชายก็ช่วยแบ่งเบาพระราชภารกิจของพระ

บิดาในเกือบทุกเรื่อง พระราชาทรงปลื้มปีติกับพระโอรสยิ่งนัก
แต่ก็ทรงนึกถึงคำทำนายของโหรอยู่ตลอดเวลา
ในขณะที่เดียวกันพระองค์ก็ทรงดำริว่าคำทำนายของโหรมีความคลาดเค
ลื่อนอย่างแน่นอน
จึงไม่จำเป็นที่พระองค์จะต้องทรงวิตกกังวลอีกต่อไป

วันหนึ่ง ในขณะที่พระสุวรรณหงส์เสด็จไปสร่งน้ำที่ธารน้ำ
ก็ทอดพระเนตร

เห็นผอบทองที่พระธิดาพญายักษ์ลอยน้ำเสียดายมา
เมื่อเปิดผอบก็พบพวงมาลัยดอกไม้สดกลิ่นหอมหวานยิ่งนักจึงนำมาเก็บ
ไว้ในพระราชวังด้วย
เป็นที่น่าประหลาดใจก็ตรงที่ว่าแม่จะล่วงเลยไปเป็นเวลา 3 วันแล้ว
พวงมาลัยดอกไม้สดนั้นก็ยังคงสดและมีกลิ่นหอมอยู่อย่างนั้น

คืนหนึ่ง เจ้าชายก็ทรงสุบินว่า
ได้พบกับสาวสวยเจ้าของพวงมาลัยดอกไม้ นั้น

ครั้นตื่นจากบรรทมก็ใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการนึกถึงนางและคิดหาหน
ทางที่จะได้พบนาง
พระองค์ทรงตกหลุมรักของหญิงสาวในสุบินเสียแล้ว

อยู่มาวันหนึ่ง
ขณะที่พระสุวรรณหงส์ระทมทุกข์ถึงนางในฝันอยู่นั้น ได้มีนาย

ช่างผู้มีความสามารถสองคนมาขอเข้าเฝ้า
ทั้งสองได้ทูลให้พระองค์ทราบว่าพวกเขามีความสามารถพิเศษซึ่งสามารถประดิษฐ์ของวิเศษให้พระองค์ได้หากพระองค์ทรงอนุญาต
พวกเขาก็พร้อมที่จะเริ่มงานในทันที
เมื่อถูกถามถึงความชำนาญพิเศษทั้งคู่ก็ทูลว่าเขาคนหนึ่งเป็นช่างไม้มีความชำนาญพิเศษในการต่อเรือ
ในขณะที่อีกคนหนึ่งเป็นช่างเครื่องสามารถประดิษฐ์เครื่องยนต์ให้เรือบินไปได้โดยง่าย

และแล้วนายช่างทั้งสองก็เริ่มประดิษฐ์ผลงานชิ้นเอกซึ่งก็เป็นเรือหงส์เหาะได้

แล้วก็นำไปถวายพระโอรสซึ่งก็เป็นที่พอพระทัยยิ่งนักที่ได้เห็นสิ่งประดิษฐ์อันสวยงามเช่นนั้น พระองค์ได้ประทานรางวัลให้ทั้งคู่อย่างงาม
ขณะที่ทรงชื่นชมความงามอยู่นั้นก็ทรงเห็นอักษรแปลกประหลาดจารึกอยู่บนเรือนั้น พระองค์จึงตรัสถามหาความหมาย
แต่ทั้งสองนายช่างไม่เข้าใจความหมายพวกเขาทูลว่าพวกเขาคัดลอกมาจากคัมภีร์พระเวทย์ซึ่งเป็นภาษาของพญาคูรุ
ดังนั้นผู้ที่อ่านอักษรเหล่านี้ออกก็จะสามารถบังคับเรือให้บินไปได้เหมือนนก

เนื่องจากพระสวรรณหงส์เรียนภาษาสัตว์จากพระฤๅษีพระองค์จึงอ่าน

อักษรเหล่านั้นได้หมดและสั่งให้เรือบินไปได้ตามใจชอบ
ชาวเมืองนครไอยร์ตันต่างพากันชื่นชมพระบารมีของพระโอรสที่ทรงสามารถท่องเที่ยวไปด้วยยานมหัศจรรย์

ในเวลาต่อมา
พระสวรรณหงส์ได้เสียดายปล่อยให้ทำนายโชคชะตา
ของบ้านเมือง

ในขณะที่ปล่อยให้ว้าวขึ้นสู่ท้องฟ้านั้นพระองค์ก็ตั้งอธิษฐานว่า
"ถ้าว้าวดีดลบดีก็หมายถึงในปีนี้นานเมืองจะเจริญรุ่งเรืองกว่าปีก่อน"
แต่ก็น่าแปลกที่ว่าแทนที่ว้าวจะลอยอยู่ในพระนคร
ว้าวก็ลอยไปยังเมืองของพวกยักษ์มีชื่อว่า "นครมัตตัง"
ปกครองโดยพญายักษ์นามว่า "สุวรรณวิก" ผู้ซึ่งมีธิดาผู้เลอโฉมนามว่า
"เกศสุริยง" พญายักษ์รักธิดามากจึงกำชับให้พี่เลี้ยงทั้ง 5
คนดูแลธิดาของตนเป็นอย่างดี

ในขณะที่เดียวกัน

พระสุวรรณหงส์ก็เสด็จออกตามหาว้าวที่ลอยไปพันยอด

ปราสาทขององค์หญิงเกศสุริยงพอดี
อาศัยมนต์วิเศษที่มีพระองค์ก็ทรงไต่ตามสายป่านว้าวขึ้นไปพบเจ้าหญิง
ผู้เลอโฉมได้ ทันทีที่ไต่พบนาง
พระองค์ก็ทรงทราบทันทีว่าสตรีผู้นี้คือเจ้าของพวงมาลัยดอกไม้สดและ
เป็นนางในฝันของพระองค์จึงเปิดเผยตัวเองให้เจ้าหญิงทรงทราบ
แล้วทั้งคู่ก็ตกหลุมรักของกันและกันในบัดดล
ทั้งสองแอบใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันฉันสามีภรรยาอย่างลับ ๆ
และนับแต่นั้นมาเจ้าชายสุวรรณหงส์ก็จะไต่สายป่านว้าวของพระองค์ไป
พบเจ้าหญิงเกศสุริยงอย่างลับ ๆ อยู่เป็นประจำ

อย่างไรก็ตาม ชีวิตรักของทั้งคู่ก็ไม่อาจจะเก็บไว้ได้นาน
เมื่อพี่เลี้ยงทั้งห้าพบ

สายป่านว้าวและชายหนุ่มอยู่กับองค์หญิงของพวกเขา
พวกนางมีความวิตกกังวลและเกรงกลัวความผิดที่ไม่ปกป้องเจ้านาย
ของพวกเขาตามที่พญายักษ์สั่งไว้
จึงคิดหาทางกำจัดผู้บุกรุกเพื่อไม่ให้นำความเดือดร้อนมาให้พวกตนได้อีก
ต่อไป

ก่อนหน้าที่จะมาหาองค์หญิงในวันต่อมา

พระสุวรรณหงส์ก็ทรงสุบินร้าย

ในคืนนั้น พระองค์ทรงสุบินว่าตกลงจากภูเขาและติดอยู่ในความมืดสนิท

เมื่อตื่นจากบรรทมก็ได้หลับต่อและทรงสุบินร้ายอีก
แต่คราวนี้พระองค์สุบินว่า
มีหอกพุ่งเข้าแทงตรงหัวใจทำให้พระองค์สิ้นพระชนม์ในทันที

หลังจากชำระล้างพระวรกายแล้ว
ก็เสด็จขึ้นเรือวิเศษบินไปยังเมืองมัตตัง

แล้วก็ได้สายป่านว่าวขึ้นไปพบเจ้าหญิงเหมือนเช่นเคย
แต่โชคร้ายที่ว่าคราวนี้ไม่จ่ายเหมือนอย่างแต่ก่อน
เพราะผีเลี้ยงทั้งห้าได้ทำกับดักไวที่หน้าตางในทันทีที่พระสุวรรณหงส์ป
รากฎพระองค์ขึ้นที่หน้าตางหอกยนต์ก็สิ้นเสียบพระอุระทันที
เจ้าชายได้รับบาดเจ็บแต่ก็สามารถหนีขึ้นเรือกลับมาสิ้นพระชนม์ที่พระ
นครของตนเอง
แต่ก่อนจะสิ้นลมหายใจเฮือกสุดท้ายพระองค์ก็ทรงสาบานว่าจะขอล้างแ
คูนองค์หญิงทุก ๆ ชาติไป
ด้วยเหตุที่พระองค์ไม่ทราบว่าใครเป็นคู่คิดร้ายต่อพระองค์
เจ้าชายดินทุรันทุรายและสิ้นพระชนม์ด้วยความเจ็บปวด

ในขณะเดียวกัน

ถึงแม้ว่าองค์หญิงเกศสุริยงจะเป็นธิดาของพญายักษ์ผู้

โหดร้าย แต่นางก็มีจิตใจดีและอ่อนโยน
นางเฝ้าคอยพระสุวรรณหงส์อยู่เป็นเวลาหลายวันแต่ก็ไม่พบว่าพระองค์
จะเสด็จมานางจึงมองออกไปนอกหน้าต่าง
และก็ต้องแปลกใจที่พบรอยเลือด
นางเกิดความสงสัยจึงตามรอยเลือดไปจนถึงป่าซึ่งลี้กเขาไปจนไม่อาจ
จะผ่านไปได้อีกแล้ว นางมีความเศร้าโศก
และเสียใจมากจนหมดสติอยู่ในป่านั้นเอง
พระอินทร์ทรงรู้สึกสงสารจึงช่วยให้ฟื้นคืนสติ

และพระอินทร์ก็ทรงช่วยแปลงร่างให้นางเป็นชาย
และให้ปลอมตัวเป็น

พราหมณ์หนุ่มเพื่อที่จะได้เดินทางไปตามลำพังได้อย่างปลอดภัย

และพระองค์ยังได้ประทานน้ำมันทิพย์บรรจขวดเล็ก ๆ
และศรวีเศษให้พราหมณ์แปลงอีกด้วย
น้ำมันนี้สามารถไขชุบชีวิตคนตายให้ฟื้นขึ้นมาได้ ก่อนเสด็จกลับสวรรค์
พระองค์ยังได้ทรงแปลงร่างอีกส่วนของเจ้าหญิงเกศสุริยงให้เป็นร่างเก
ศสุริยงอยู่ในปราสาท
เพื่อไม่ให้พญายักษ์สงสัยต่อการหายไปของธิดาเพื่อตามหาสามี

พราหมณ์สุริยงในร่างแปลง
ก็ออกเดินทางตามลำพังและมาถึงศาลาของ

ยักษ์นามว่า "กุมภภัณฑ์"
เมื่อยักษ์กุมภภัณฑ์เห็นผู้บุกรุกก็เกิดความโกรธและต้องการจะกินนาง
แต่นางก็ตอสูและสามารถฆ่ายักษ์ได้สำเร็จ
ด้วยความสงสารนางจึงใช้น้ำมันทิพย์ชุบชีวิตยักษ์ให้ฟื้นคืนชีพ
หลังจากฟื้นแล้วยักษ์กุมภภัณฑ์ก็อ่อนวอนขออภัยและสาบานว่าจะเป็นที่
าสผู้ซื่อสัตย์ของนางตลอดไปนางก็ยินดีและแล้วทั้งนายและบาวก็ออกเ
เดินทางไปด้วยกัน เพื่อให้ถึงเมืองไอยร์ตันโดยเร็ว
ยักษ์กุมภภัณฑ์จึงให้นายของตนนั่งบนบ่าแล้วก็เดินทางมาจนถึงพระนคร
ร
เกศสุริยงในร่างพราหมณ์จึงบอกให้ยักษ์แปลงร่างเป็นพราหมณ์เหมือน
กับตน เพื่อไม่ให้ใครสงสัย

เมื่อมาถึงพระนคร ทั้งคู่ก็เห็นความสง่างามของเมือง
แต่ผู้คนดูเศร้าโศกกัน

ไปหมดแล้วก็บอกข่าวสิ้นพระชนม์ของเจ้าชายของพวกเขา
ดังนั้นพราหมณ์เกศสุริยงจึงอาสาช่วยให้เจ้าชายฟื้นพระชนม์ชีพอีกครั้ง
และด้วยอำนาจของน้ำมันทิพย์พระสุวรรณหงส์ก็ทรงฟื้นคืนชีพได้อีก
ทั้งพระราชาและเหล่าพสกนิกรต่างก็ปลื้มปิติยินดีเป็นล้นพ้น
มีการจัดงานฉลองอย่างเอิกเกริกเป็นเวลาหลายวัน

นับแต่นั้นมา
เกศสุริยงในร่างแปลงของพราหมณ์หนุ่มโดยใช้ชื่อว่า อัมพร

ก็กลายเป็นที่โปรดปรานของพระราชินีและพระราชินี
เพราะเขาได้ชุบชีวิตพระโอรสให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งในขณะเดียวกัน
นพระสุวรรณหงส์
ก็มีความสงสัยในตัวพราหมณ์หนุ่มเพราะเขาดูคล้ายเจ้าหญิงเกศสุริยง
มาก พระองค์จึงพยายามทุกวิถีทางเพื่อพิสูจน์ธาตุแท้ของพราหมณ์ผู้นี้
แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ ในที่สุดก็ต้องใช้แผนสุดท้าย
โดยการเรียกหญิงงามที่สุดเขามาถึงพระนคร
ทำทีเป็นว่าเป็นคนรักใหม่ของพระองค์
คราวนี้ปรากฏว่าเกศสุริยงในร่างพราหมณ์อัมพรเกิดอาการโกรธและอิจฉา
สตรีผู้นั้น ด้วยความรู้สึกว่าตนเองถูกทรยศ
จึงหนีออกจากเมืองและทิ้งพวงมาลัยดอกไม้เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของนางไว้
เบื้องหลัง เมื่อทอดพระเนตรเห็นพวงมาลัย
เจ้าชายก็ทรงทราบทันทีว่าพราหมณ์อัมพรนั้นแท้ที่จริงก็คือองค์หญิงเกศ
สุริยงปลอมมานั่นเอง

ด้วยความรู้สึกที่ทั้งดีใจและแค้นใจพอ ๆ กัน
พระสุวรรณหงส์เสด็จขึ้นเรือ

วิเศษแล้วบินไปยังเมืองมัตตังแล้วก็ได้เผชิญหน้ากับพญายักษ์บิดาของ
องค์หญิงเกศสุริยง ทั้งคู่เกิดต่อสู้กันอย่างดุเดือด
และในที่สุดพระสุวรรณหงส์ก็เป็นฝ่ายชนะพญายักษ์
พระองค์รีบเสด็จตรงไปหาองค์หญิงเกศสุริยงเพื่อลางแค้น

พระองค์เสด็จเข้าไปในห้อง
ในขณะที่องค์หญิงเกศสุริยงและพี่เลี้ยงทั้งห้า

กำลังหลับอยู่ ก่อนจะมานางพระองค์ได้อธิษฐานว่า
ถ้าหากวาร์กพระองค์จริงและมีความซื่อสัตย์ต่อพระองค์แล้วไซ้
ขอให้โลหิตของนางมีรสหวานแต่ถ้าเป็นไปในทางกลับกัน
ก็ขอให้โลหิตของนางมีรสขม หลังจากจบคำอธิษฐาน
พระองค์ก็ตัดคอนางด้วยดาบแล้วชิมโลหิตของนางดู
ปรากฏว่ามีรสหวาน
เจ้าชายผู้เศร้าโศกก็ทรุดลงกับพื้นแล้วร้องไห้คร่ำครวญเสียงดังทำให้พี่เลี้ยง

ยังสะดุ้งตื่นและก็ต้องตกใจเมื่อพบว่าเจ้านายของตนเสียชีวิตไปแล้ว
ทั้งหานางรู้สึกเสียใจแล้วก็สารภาพผิดต่อเจาชาย

ข่าวการจากไปอย่างกะทันหันหันแพร์ไปถึงทาสผู้ซื่อสัตย์ของนาง
ซึ่งก็ไม่ใช่

ใครอื่นนอกจากยักษ์กุมภภัณฑ์
ยักษ์กุมภภัณฑ์รับไปทูลให้เจาชายใช้น้ำมันทิพย์ซึ่งพระอินทร์ประทานให้
กับนายของตนไว้ และก็เป็นที่ไปได้อย่างเหลือเชื่อ
เมื่อน้ำมันทิพย์ถูกร่างขององค์หญิง ก็ทำให้นางฟื้นคืนชีพมาอีกครั้ง
ทามกลางความตื่นเต้นดีใจของเจาชายและบ่าวผู้ซื่อสัตย์ขององค์หญิง
เกศสุริยง ทั้งคู่กลับมาใช้ชีวิตคู่กันอีกครั้ง
และคราวนี้จะอยู่ด้วยกันตลอดไป
เจาชายจึงนำพระชายากลับสู่พระนครของพระองค์เอง

ในระหว่างไปพระนครของพระองค์นั้น
เจาชายไม่ได้ทรงไขเรือสุวรรณ

หงส์แต่ทรงเดินทางด้วยม้าและทั้งคู่ก็มาพบยักษ์มีนามว่า วิรุณเมษ
ซึ่งเกือบจะทำร้ายพระสุวรรณหงส์อยู่แล้วหากยักษ์กุมภภัณฑ์ไม่เข้ามา
ขัดขวาง หลังจากฆ่ายักษ์วิรุณเมษได้สำเร็จแล้ว
ยักษ์กุมภภัณฑ์ต้องการเดินทางไปกับนายของตนเพื่อจะได้ช่วยปกป้องที่
งสองพระองค์ได้
แต่องค์หญิงเกศสุริยงสั่งให้เขากลับไปดูแลเมืองมัตตัง

และแล้วทั้งสองพระองค์ก็ออกเดินทางต่อ
เมื่อรู้สึกเหนื่อยก็ทรงหยุดพัก

และเมื่อหลับไป มีนางยักษ์ตนหนึ่งผ่านมาพบทั้งคู่เข้า
ทันใดนั้นนางยักษ์เกิดนึกรักพระสุวรรณหงส์ผู้มีรูปร่างงามขึ้นมาทันที
และผลักองค์หญิงเกศสุริยงตกลงไปในแม่น้ำ
แล้วก็แปลงร่างเป็นองค์หญิงแทน โดยบรรทมเคียงคู่กับพระสวามี
หลังจากตื่นบรรทม

เจ้าชายก็ไม่ได้ทรงสงสัยอะไรนอกจากได้กลิ่นแปลกประหลาดจากเรือน
ร่างของพระชายาตน พระองค์ก็ไม่ได้บ่นเกี่ยวกับเรื่องกลิ่นนี้
เพียงแต่แปลกพระทัยว่าโดยปกติชายาของตนไม่มีกลิ่นตัว
ถึงแม่วานางจะเป็นธิดาของยักษ์ก็ตาม

เมื่อเสด็จมาถึงพระนครของพระองค์
เจ้าชายก็พาพระชายาออกชมรอบ ๆ

เมืองและเพลิดเพลินกับการชมวิวทิวทัศน์
ทั้งสองพระองค์อยู่รวมกันระยะหนึ่งก็ไม่เห็นมีสิ่งประหลาดอะไรเกิดขึ้น
นางยักษ์ปลอมเป็นองค์หญิงพยายามซ่อนความลับว่าตนเป็นยักษ์ไว้
นางจึงกินอาหารเหมือนมนุษย์ทั่วไป
อย่างไรก็ตามโดยธรรมชาติของยักษ์ก็ย่อมจะชอบกินเนื้อดิบคราวละมา
ก ๆ
ดังนั้นกลางคืนองค์หญิงปลอมจึงแอบออกมานอกพระนครเพื่อออกจับสัตว์
ป่ากินเป็นอาหาร

ในขณะที่เดียวกัน
ยักษ์กุมภภัณฑ์ก็นำมาของพระสุวรรณหงส์มากินน้ำที่

แม่น้ำ ก็มาพบกับองค์หญิงเกศสุริยงเข้าโดยบังเอิญ
จึงรีบนำนายของตนตรงไปยังเมืองไอยรัตน์ซึ่ง ณ
ที่นั่นเองที่เกิดการเผชิญหน้ากันขึ้นระหว่างองค์หญิงตัวจริงและตัวปลอม
ท่ามกลางความสับสนอลหม่านของผู้คนนั่นเอง
องค์หญิงปลอมก็หนีออกจากพระนครไปแต่ก็ถูกยักษ์กุมภภัณฑ์สกัดจับไป
ไว้ได้แล้วก็ฆ่านางเสียในระหว่างการต่อสู้กัน

และแล้วทั้งสองพระองค์ก็ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและต
อนนี้พระ

นครไอยรัตน์ก็สงบสุขปราศจากเรื่องราวร้ายแรงทั้งปวง